

nemgaaende Regel, som jeg har fulgt hele Tiden fra først af. Jeg vil ikke stemme imod et saadant Forslag, da det er en Nedsættelse fra Regeringsforslaget, men heller ikke for det, da det er en Forhøjelse af den nuværende Told. Som Følge deraf har jeg undladt i Udvalget at stemme i den Slags Forslag og skal ogsaa her i Salen undlade det. — Det samme gælder Nr. 45 om Biskuits og Cafes. Tolden paa Spisevarer er jo i Regeringsforslaget forhøjet til 30 D., medens den nuværende Told er 14½ Ore. Her foreslaas den for de to Tings Bedkommende nedsat til 15 Ore, men da de 15 Ores Nedsættelse alligevel er en Forhøjelse af den nuværende Told, agter jeg heller ikke at deltage i Afstemningen over dette Forslag. — Saa er der Positionerne 173—174 med Vædringsforslagene Nr. 46 og 47 angaaende Tolden paa Sten, Brosten og finere tilhugne Sten. Der kan jeg slutte mig fuldstændig til de Bemærkninger, der ere faldne af foregaaende Talere, navnlig af den sidste ærede Taler, idet jeg vil tilføje, at naar jeg ser paa Ind- og Udførslen af den Slags Ting, kommer jeg til det samme Resultat, som jeg kom til i Gaar for Cement og Murstens Bedkommende, nemlig at der er alt andet end Trang til en Beskyttelse her. Af Sten blev der i 1885 indført 308 Millioner Pund. Det er gaaet nedad Nar for Nar indtil 1889, da der blev indført 198 Millioner Pund. Indførslen er altsaa gaaet meget stærkt nedad i de sidste Nar, medens Udførslen er gaaet den modsatte Vej. I 1885 blev der udført 116 Millioner Pund, i 1886 93 Millioner, i 1887 105 Millioner, i 1888 115 Millioner, i 1889 134 Millioner. Udførslen er altsaa steget i de sidste Femaar, medens Indførslen er tagen stærkt af. Jeg mener, at disse Tal bevise klart, at der heller ikke, set fra Fabrikationens Side, er nogen som helst Grund til at komme med nogen Beskyttelse her. — Hvad der er sagt om de følgende Vædringsforslag af de to sidste ærede Talere, kan jeg i alt væsentligt tiltræde, og jeg skal derfor indskrænke mig til disse Bemærkninger.

Martensen: Det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds (Breinholt) talte meget varmt for Vædringsforslaget Nr. 27 om Bibeholdelsen af Kultolden, og han anførte en hel Del Grunde derfor, som jeg ikke tvivler om finde Gentvang hos en hel Del Medlemmer i dette Ting. Jeg vil ogsaa indrømme, at der meget godt kunde anføres en hel Del vægtige Grunde for Bibeholdelsen af en Kultold, men naar jeg ikke desto mindre ikke har været med til at stille Vædringsforslag for Bibeholdelsen af en Kultold og heller

ikke vil stemme derfor, er det, fordi jeg ikke vil være med til at bryde et af det nuværende Toldlovsforslags Hovedprincipper, nemlig Fritagelse eller Nedsættelse af Tolden paa Raa- og Hjelpestoffer. Er der noget Stof, nogen Vare, der maa siges at være et Hjelpestof for Industrien, er det navnlig Kullene, der bruges ikke alene af Storindustrien, men i hele den mindre Industri. Der er næppe noget Haandværk, som ikke ogsaa bruger Kul, og desuden er det jo en almindelig Forbrugsgegenstand i saa at sige ethvert Hjem. Jeg tror derfor, at er der nogen Ting, som man skulde mene, at den almindelige Befolkning kunde ønske fri for Told, er det Stenkul. Jeg kan saaledes ikke stemme for den, idet jeg ikke kan tillægge de Grunde, som det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds anførte, den store Betydning, som han gjorde. Jeg ser ikke med de samme Øjne paa Storindustrien, som han gør; jeg tror ikke, man skal være bange for, at der udvikler sig en sund Storindustri her i Landet, her er jo adskillige Storindustrier, som slet ikke beskyttes, og som bebyrdes stærkt ved Kultolden, som f. Eks. Teglværker, der jo efter Afstemningen i Gaar ingen Beskyttelse skulde have. Jeg tror, at der er vægtige Grunde for at ophæve Kultolden, som af den højtærede Finansminister foreslaaet. Noget forurende det mig ogsaa, at det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds absolut vilde have Svovlsfyren fri, fordi han sagde, at det var et uundværligt og vigtigt Hjelpestof i Industrien. Ja ganske vist, men jeg skulde mene, at Kul er det i endnu langt højere Grad. Jeg vil derfor ikke anbefale det Forslag, som er stillet af et Flertal, om at bibeholde Kultolden.

Jeg skal dernæst gøre nogle Bemærkninger med Henhyn til Vædringsforslaget under Nr. 30, som jeg staar alene for, men som jeg dog antager har Tilslutning ikke alene hos den højtærede Finansminister, men ogsaa hos adskillige af Udvalgets Medlemmer, det kræver nogen Forklaring, som jeg skal tillade mig at give ærede Medlemmer. Efter Lovforslaget er Tolden for Klædningsstykke ordnet saaledes, at naar Klædningsstykke kun bestaar af et Stof, gives der for Forarbejdelsen et Tillæg af 50 pCt., hvorimod naar Klædningsstykket er forsynet med Pynt og Besætning, der er anjat til en højere Told, for Klædningsstykket et Tillæg af 100 pCt. Nu er man imidlertid kommet paa det rene med, at efter at Silketolden er forhøjet fra 4 Kr. til 6 Kr., kan der indføres og vil der blive indført Klædningsstykke, navnlig Dameoverstykker, som ere forsynede med saa megen Silkebesætning, at